

Tomáš Nezveda: Place, community, scene: an ethnographic study of Prague's Cross club

Oponentský posudek bakalářské práce

Ve své bakalářské práci navazuje Tomáš Nezveda na výzkum pražských „hudebních světů“, probíhající na FHS zhruba dekádu. Zaměřuje se na klub Cross (jehož některé etnomuzikologické aspekty už zkoumali bývalí studenti Stehlík a Avellaneda), a to konkrétně na interakci fyzického a sociálního prostoru a jejich podílu na vzniku specifického prostředí. To charakterizuje jako „vibrant and lively space, where very different individuals from very different backgrounds, who came to the venue for very different reasons, coexisted and socialized together..., each pursuing their own entertainment or goals,“ (s. 55) což koresponduje se záměry vedení, a je ostatně zachyceno i v samotném názvu klubu.

Vzhledem k tomu, že jde o etnografickou studii, užívá Nezveda především metod zúčastněného pozorování a rozhovorů – jak s návštěvníky klubu, tak s jeho managementem, přičemž sleduje různé aspekty: prostorovou charakteristiku místa, strategie managementu v jeho využívání i jeho dalšího přetváření, funkci dramaturgie, strategie zpřístupňování různých akcí apod.

Teoreticky vychází autor z prací převážně renomovaných autorů, věnujících se jak klubové kultuře (Thornton, Malbon, Verbuč, Holt, Straw...), tak tématům zdánlivě odlišným (např. Jonathan Sterne, který zkoumal hudbu v prostředí amerických nákupních center), jejichž přístup relevantně aplikuje.

Práce je rozumně strukturovaná, i když uvádění teoretických východisek na začátku každé kapitoly není úplně standartní; zde je v každém případě funkční. Text je psán střízlivým a srozumitelným jazykem, i úroveň angličtiny je podle mého dobrá.

K tomuto v zásadě pozitivnímu hodnocení mám několik kritických poznámek. Ty hlavní míří k jakési datové řídkosti včetně jen volného zacházení s daty a – zřejmě související – vágnosti tvrzení. Kupříkladu: když pojednává působení speciálních efektů na pocit anonymity, která umožňuje člověku chovat se, a zejména tančit bez zábran, uvádí mj. citát Adély. Ten ovšem končí slovy „Máchám si hlavou, ale všem je to jedno, protože jsou stejně nalitý..“ (s. 39) Perspektiva vědomí toho, že ostatní jsou opilí, mi připadá významnější, než působení efektů.

Dále: premisa, převzatá z literatury (Verbuč) „People always actively adjust to, shape, and manipulate their surroundings, which in turn influences them“, (s. 54) je jen slabě doložena daty z terénu.

Nebo: Tvrzení o klubové příslušnosti je jednak samo o sobě dost vágní (jak známo, identita je situační, takže každý obyvatel Českých Budějovic, když se dostane za hranice kraje, se bude identifikovat jako „budějovičák“), navíc zde toto vágní tvrzení podloženo výrokem „Já věřím tomu, že kdyby někdo... řekl, že chodí do Crossu, tak někdo další by řekl Já taky“ (s. 50). Tedy i tento vágní závěr je navíc podložen jen „vírou“, nikoli pozorováním nebo pozitivními výroky typu „Když jsem na sobě měl tričko Cross, hned se ke mně hlásili lidi...“.

Specifikace, že klubová „cohenrece... emerges mostly between (ne „among“?) the regulars“ (s. 51) – je víc než očekávatelná.

Práce má také některé drobnější formální nedostatky: u citace z webu klubu (s. 6) chybí datum přístupu; bibliografické údaje (s. 56) nemají všechny stejný formát. Sem řadím i nepřesný popis triangulace: „I used triangulation, so I compared the observed data with interpretations of my informants and between individual respondents“ (s. 9). Senso strictu ovšem lze těžko komparovat (triangulovat) pozorovaná data s interpretacemi respondentů.

Shrnutí: Bakalářská práce Tomáše Nezvedy je pěkná a doporučuji ji k obhajobě. Vzhledem k uvedeným výtkám ji hodnotím mezi jedničkou a dvojkou; výsledek určí výkon při obhajobě.

V Praze 10. 6. 2020

Doc. PhDr. Zuzana Jurková, PhD.